

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonezi-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetési pénz-, hirdetmény-, nyilttér- és felszólalások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peisor térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A szünnapok végén.

Az „alma mater“ ódon falai új mezt öltöttek magukra; az egyes torzalakok, miket a jövő kor Makartjai nem sok hivatással, de annál kevesebb gyakorlottsággal festettek oldalaira, eltűntek az új köntös alatt; az ékes feliratokat, melyek között kiváló helyet foglalt el a különböző orthographiával és váltakozó színnel feltüntetett „vivat vacatio!“ új szemfedő borította be; belsejéből por és pókháló sirba szálltak; a kérsversenyek maradványait a gyalu jótékony éle elsimitotta; a megkopott táblák fekete gyászt öltöttek magukra; térképek, földgömbök elfoglalták megszokott helyeiket, hogy hallgató ajakkal is tíz hónapon át beszéljenek csodás, lélekemelő dolgokat azoknak, kiket részint a szülői akarat vezet körükbe, részint pedig a tudomány édes méze csalogat e szent helyre.

Mert szentek e helyek, szentebbek Mózes lángoló csipkebokránál, mert bennök nem a képzelődés ingatag szentélye áll, de a tudományosság örök igazságon nyugvó oltára lángol.

S épen azért idő- s alkalmoszerűnek véljük egyet-mást elmondani azon szülőknek tanácsul, kik gyermekeiket tudományos pályára adják.

Altalános igazság az, hogy a szülei szeretet legtöbb esetben vak. S e vakságnak kifolyása rendszeren az, hogy csaknem kivétel nélkül tévesen ítélik meg gyermekeink képességét, tevétségét. S ha egy pár jó feleletet ad az iskolában, vagy a tanító ur által kiállított bizonyítványban egy-két „kitünő“ vagy „jeles“ osztályzat megakad: feldobog a szülei kebel s kész az elhatározás, hogy a tudományos pályára kell lépnie a fiúnak még abban az esetben is, ha a kellő anyagi erővel nem rendelkezünk; ha világosan látjuk is, hogy e költséges és hosszú pályát csakis tesvéreinek megrontásával futhatja át. Mert hiszen — így szólunk — mily felséges hivatás papnak, bírónak, ügyvédnek stb. lenni. Ezért népesednek túl a középiskolák között a gymnasiuimok, míg a reál-intézetek csak úgy konganak az ürességtől.

Pedig a tapasztalat mit bizonyít? — Azt, hogy azoknak, kik a gymnasium első osztályába lépnek, alig egy ötöde végzi be az egészet kellő sikerrel, az elmaradottak közül szerencséseeknek mondhatják magukat azok, kik 10—14 éves korukig vették magukat észre, hogy a tudományos pálya sem hajlamaikkal, sem tehetségeikkel össze nem egyeztethető, így ideje korán foghatnak valamely mesterség elsajátításához, melyen maguknak idővel társadalmilag tisztességes állást és biztos megélhetési módot szereztek és szerezhetnek.

Csak hogy legtöbb szüle még akkor sem igen veszi magát észre, midőn az évközben nyert értesítő vagy iskolai bizonyítvány kétségtelenül bebizonyítja, hogy fia e pályán vánszoroghat ugyan, de biztosan haladni nem fog. — Nem pedig azért, mert igen kevés az, ki megfigyelné azoknak igen sok esetben küzdelmes életét. kik valódi hivatással lépve a tudományos pályára, teljes diadallal végezték be iskoláikat, de midőn átléptek ama nagy iskolába, az életbe, — ha különösen kellő életügyességgel megáldva nem voltak, — tengődtek és tengődnek ugyan, de az valódi életnek egy általában nem nevezhető. — S így, míg saját állásunk apró ügyesbajos dolgai miatt a pályát, melyen haladunk, nemcsak megismerjük, de igen sok esetben meg is gyűlöljük: addig a mások életmódját, mert csak felszínét látjuk, a boldogság netovábbójának tartjuk. — Ez az oka annak, hogy a földmives, iparos egyiránt urnak akarja fiát nevelni, a nélkül, hogy urrá tehetné. Pedig ma már épen a tudományos pálya az, mely leginkább tul van tömve, s a melyen, valljuk meg őszintén, legtöbb a proletár, ki foglalja el bár a legszentebb helyet, ha állását pusztán a megélhetés eszközeként tartja, átka lesz azoknak, kik mellette híven küzdenek.

Azonban ezzel nem azt akarjuk elérni, hogy a szülők, még ha gyermekeikben a legkiválóbb tehetségek is meg vannak, tudományos pályára ne adják; hanem czélunk volt kimutatni, hogy minden pályának meg van a maga kellemes és kellemetlen

oldala, csak hogy míg a magunk állását, helyzetét közvetlenül ismerjük, addig a más pályán haladókét, — mert a látszat után megyünk, — sokkal fényesebbnek és kényelmesebbnek tartjuk.

Boldog szüle, ki ezeket tudva lelki örömmel adhatja fiát a tudományos pályára! S mi is azon szerény ohajtással zárjuk be sorainkat, vajha az új köntösbe öltözött „alma mater“ oly ifjakkal teljék meg, kikben a tehetséget, hajlamot és képességet nemcsak a szülei szeretet látja nagynak, de idővel az élet is valóban fogja bebizonyítani! — o —

A balogi magyar közművelődési kör értekezlete.

A folyó évi augusztus hó 24-ére, Vitéz Lajos pádári ev. lelkész által, Alsó-Balogra a „Gömörmegyei magyar közművelődési egyesület“ balogi körének megalakítása tárgyában összehívott értekezlet fenti napon és helyen megtartott s eredményre vezetett.

A kör megalakításával megbízott Vitéz Lajos lelkész az értekezletet, a melyen az intelligencia egy része, köztük Szabó Lajos egyesületi titkár, nt. Kálniczky vályi lelkész és tisz. Nagy Sándor rimaszombati s. lelkész urak mint vendégek, továbbá a közel fekvő magyar és tót községek előjárói, nevezetesen a pádári, perjesei, papósi, bugyfalvi bírák voltak jelen, — a következő beszéddel nyitotta meg:

„Milyen tisztelt értekezlet! Szerettem volna, ha e tisztet, t. i. a „Gömörmegyei magyar közművelődési egyesület“ balogi körének szervezését, nálammal hivatottabb ember vállalta volna el. — Azonban, miután ezzel megbízattam, honpolgári kötelességemnek tartottam ezen értekezletet összehívni.

Látom, hogy kevesen vagyunk, de a kis szám is reménylenünk engedi, hogy körünk meg fog alakulhatni. — Engedje meg a t. értekezlet, hogy a tárgyra vonatkozólag egyet-mást elmondjak.

Tudjuk, hogy korunkat, nemcsak egyeseknél, hanem nemzeteknél is a létért való küzdelem jellemzi, a mihez alig kínálkozik valahol alkalmasabb tér, mint épen hazánkban, mert hazánk több nemzetiségű ország, fájdalom, alkalmas talaj a magyar- és hazaellenes eszmék terjesztésére, a fajgyűlölet szítására.

A köznépről nem szölok. Köznépünk nem álmodozik a nemzetiségi eszmékről és anyagi gondjaival van elfoglalva.

vagy a hajóskapitányoknak köszönhetjük; sajnos azonban, hogy szállományainknak nagy része a legszebb, s most már telette ritka fajok, rosz esomagolás vagy a hosszú tengeri út miatt, melyet tenniük kellett, tönkre ment s elpusztult. — Különböznen igen sok vesztett ki, s talán épen a legkiválóbb és nagy költséggel szerzett fajok közül a kezelés s miveltetésük módja ismeretének hiányában is.

Hogy bármely növényfajt kedvezően s jó eredménytel természetessé, mindenek előtt tisztában és tájékozva kell lennünk annak igényeit illetőleg, a hely, a talaj minőségére és az égalji viszonyokra nézve, s annyival inkább szükseges ezt az Orchideáknál a lehető pontosan tudnunk. Ez állításom különben nem azt teszi, hogy valamely növénynek ugyan oly helyet, azt a légméréskletet s olyan meletet juttassunk és biztosítsunk az üveg- vagy növényházban, mint a milyen körülmények közt az otthonában nő és diszlik, ez a lehetetlenséggel határos valami volna, nem; hiszen a mivelés alatt levő orchideák épen úgy, mint más egyéb dísznővények is világosan tanúsítják, miszerint gondosan kezeltetve, erőteljesebb — bujább — növéstük, lombzatuk tisztább és üdebb, s egész küllemük tetszetősb az őserdőkben tenyésző rekofajáknál, hol az idő viszontagságai-, a zivataroknak, sok más kártékony befolyásu ellenségnek, milyenek a madarak, rovarok és a többi, kitéve állanak.

Es ha egy vagy más növénynek nem is adhatunk olyan helyet, a minőn eredetileg tenyészett, még is azon kell lennünk, hogy kedvező fejlődhetését feltételező kelékei meg legyenek, és mulhatatlanul ezeket megközelítő állást — helyet — nyerjen; mert a legtöbb növény, épen a miatt vesz ki, hogy e tekintetben alig, vagy mitsem törődünk igényeivel.

A virágtenyésztők igen nagy része azt tartja, hogy az orchideákat csak egészen zárt és meleg helyen lehet tenyészteni, s ezen hiedelmük vagy meggyőződésüknek tulajdonítandó, hogy e kiválóan érdekes növények csak elvétve, itt-ott, s nem is valami feltünő mennyiségben termelhetnek. Ama nézet azonban egészen téves; de hogy fejlődésük egyes időszakában, különböző s egymástól nagyon eltérő kezelést, — melyre alább rá fogok térni, — igényelnek, annyi bizonyos.

Az orchideák tenyészhelye és égalja viszonyaira nézve, számos adatokat, melyek miveltetésüket nagyban meg-

T Á R C Z A.

I m a.

— Elmondattott Rimabrézón 1886. augusztus 22. —

Népek nagy Istene!
Nemzeteknek Atyja!
Feléd száll sziveink
Háladó szózatja . . .
Neked köszönjük azt,
Hogy éltetsz bennünket
S hogy szent karod védi
Hazánk s nemzetünket!

Szülő- s lakó-helyül
Adád e hont, nekünk
Egy ezred éve már,
Hogy itt él nemzetünk . . .
Egy ezred éve már,
Hogy a lét-küzdelem
Kemény tusáiban
Övé a győzelem!

Népek nagy Istene
Ne hagyj el! légy velünk!
Az új ezred évhez
Vértezd fel kebelünk . . .
Hit s tudomány által
Vezess győzelemre,
Harez-kürt ha menni kész
Ránk törő ellenre!

De azon nagy napig
Adj összetartanunk,
Ármány s viszály miatt
Ne hagyj szét mállanunk . . .
Mert ha egyek leszünk . . .
Jöjjön bár fergeteg . . .
Nem lesz hatalom, mely
Erőnket törje meg!

Óh áld meg a Hazát!
Óh áld meg a Királyt!

Távoztasd messzire
Tőlünk a faj-viszályt!
Adj, hazafi szívet,
Állandó hűséget, —
Egykor a Krisztusért
Örök üdvösséget!

Liszky János.

Az orchideák.**I.**

Mikor a szép s felette érdekes orchideákról akarok egyet-mást ez alkalommal elmondani, korántsem azért történik, mintha a nálammal idősebb és tapasztalatokban gazdagabb kartársakat az társnőmet oktatni vagy tanítani tettem volna feladatommul; az ilyesmitől mindig tartózkodó és távol vagyok; de leginkább azon körülmény késztet ezt tennem, hogy az eddig alig és csak kevés virágtenyésztő által ismert kezelésmódjukat leírom, az érdeklődést irányukban fokozhassam, s ez által, valamivel jó magam is járuljak ahhoz, hogy e növényesalád tropieus terményei nálunk is meghonosíttassanak és a tehetős és szenvedélyes virágtenyésztők által minél szélesebb körben terjesztessenek is.

Es, hogyha igénytelen soraimmal csak egynehány virágbarátot sikerül megnyerhetnem, kiben az érdeklőség e kiváló növényesalád felé annyira irányul, hogy általa az orchideák miveltetése hazánkban is némi lendületet vehet: ez a legszebb jutalom leszen fáradságomért.

Azt, hogy az orchideák földünkön már a növény fejlődés keletkeztekor megvoltak, határozottan s minden habozás nélkül lehet állítani, tény az is, hogy a világrézűnkön vadon termő fajok évszázadok óta ismeretesek, s nem egy növénytudós által lettek felsorolva és leírva, míg a tropikus orchideák csak a mult század első felében kezdtek tért foglalni. Lauden, egy angol tanár és fűvész feljegyzései nyomán, az iránt, hogy az első tropikus orchideát Angolországba Swartz nevű svéd fűvész és utazó 1731-ben hozta, legkisebb kétség sem lehet, és hogy az, egy *Cypripedium spectabile* volt, szintén tudva van.

Nem egy igen becses orchideának behozatalát, számos a föld körül utazónak, a kik a távol világrézűk tanulmányozása végett önként vagy kiküldetés folytán vállalkoztak,

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

918. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék elhelyezésére szolgáló épület folyosóinak, továbbá a rimaszombati kir. járásbírósi és a rimaszombati kir. ügyészség felügyelete alatt álló rimaszombati börtönök helyiségeinek 1887-ik évi világitásához szükségelt mintegy 210 kilogramm kőolaj szállításának biztosítására, a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában tartandó árlejtés határnapjával folyó évi szeptember hó 20-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek addig is a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában megtekinthetők, ugyanott az árlejtés napjáig, 50 kros bélyegiven irt ajánlatok is elfogadhatnak.

Rimaszombat, 1886. augusztus 21.

Fornét, kir. tszéki elnök.

A tornallyai járás szolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

1799. sz. — Barna Sándor Lekenyei körjegyző leköszönése folytán üresedésben levő ezen körjegyzői állomás betöltése végett ezennel pályázat hirdettetik. — A körhöz 6 kis község tartozik, a körjegyző évi fizetése 400 frt, természetbeni lakás vagy 50 frt házbér, és 50 frt irodaátalány. — Ezen körjegyzői állomásra pályázók felhivatnak, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényüket hivatalomhoz Tornallyára a f. évi szeptember hó 12-ik napjáig bezárólag annyival inkább adják be; mivel a későbbben beérkező kérvények figyelembe vételű nem fognak. A választás Lekenye községben a f. évi szeptember hó 15-én d. e. 10 órakor fog megtartatni.

Kelt Tornallyán, 1886. augusztus hó 14-én.

Szontagh Zoltán, sz. bír.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Magyarország leghíresebb s legszén-savdúsabb ásvány vize, a

SZOLYVAI

mely savanyúvíz, borral vegyítve, a legkellemebb üdítő italt nyújtja; gyomor- és idegbajokban gyors és kitünő segélyt ad; tüdő-, hörgbántalmaknál, húgycsőhólyag hurutoknál és járványos betegségek alkalmával kitünő gyógyszer képez. — mindenkor megrendelhető

MARSALKÓ KÁROLY

munkácsi uradalmi ásványvizbérletnél
Nyíregyházán: s kapható jelesb gyógyszerárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Hirdetmény.

4156. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Löcherer Tamás s társai** önkéntes árverési ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Rimaszombat városában fekvő a rimaszombati 45. sztkben foglalt Löcherer Tamás s neje Záborszky Cornelia és Rajesok Rozália 54. hrszamu beltelekre és 37. számú házra az árverést 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi szeptember hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor a rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 72 frtot készpénzben, vagy rimaszombati pénzügyi letétkönyvekben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi július hó 22. napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

Makk és gubics árverés.

Fülöp Szász Coburg Gothai herceg ő királyi fensége baloghvári és derencsényi uradalmához tartozó erdőterületek ez évi makk és gubics termése folyó évi szeptember hó 2-án délelőtti 10 órakor fog nyilvános árverésen Felső-Balagon eladatni.

A szokásos árverési feltételek az alólirt erdőhivatalnál megtekinthetők. 2—2

Meleghegy, 1886. aug. 16.

Fülöp Szász Coburg Gothai fejedelmi herceg baloghvári erdőhivatala.

Utánnomat nem díjaztatik.

Árvevés.

A Gömörmegyében, Fűrész (Pila) község határában fekvő kincstári felhagyott hámor birtok eladása czéljából a nm. m. kir. pénzügyminiszter ur folyó évi július hó 29-éről kelt 43912. sz. magas rendelete folytán ezennel új ből nyilvános árverés hirdettetik.

Ezen birtok a következő egy tagban levő területből áll: ház, udvar és kert 2980 négyzetöl, szántóföld 652 négyzetöl, rét 1152 négyzetöl, legelő 63 négyzetöl, erdő 1132 négyzetöl, haszonvehetetlen 865 négyzetöl, összesen 6846 négyzetöl, vagyis 5344 hold.

Az árverés 1886-ik évi szeptember hó 12-én délelőtti 10 órakor fog a tiszolczi m. k. vasgyár hivatal helyiségében megtartatni.

Kikiáltási ár egy előfekvő ajánlat alapján 620 frt, a bánatpénz a kikiáltási árnak 10%-a.

Bővebb felvilágosítást ad az alólirt hivatal.

Magyar kir. vasgyári hivatal.

Tiszolczon (Gömörmegye) 1886. augusztus 10.

GÖRGEY LAJOS.

Utánnomat nem díjaztatik.

Tanulóul

alólirt vaskereskedésében

egy jó családból való 13—14 éves

vidéki ifju azonnal felvétetik.

Rimaszombat, 1886. aug. 28.

Stolcz Márton.

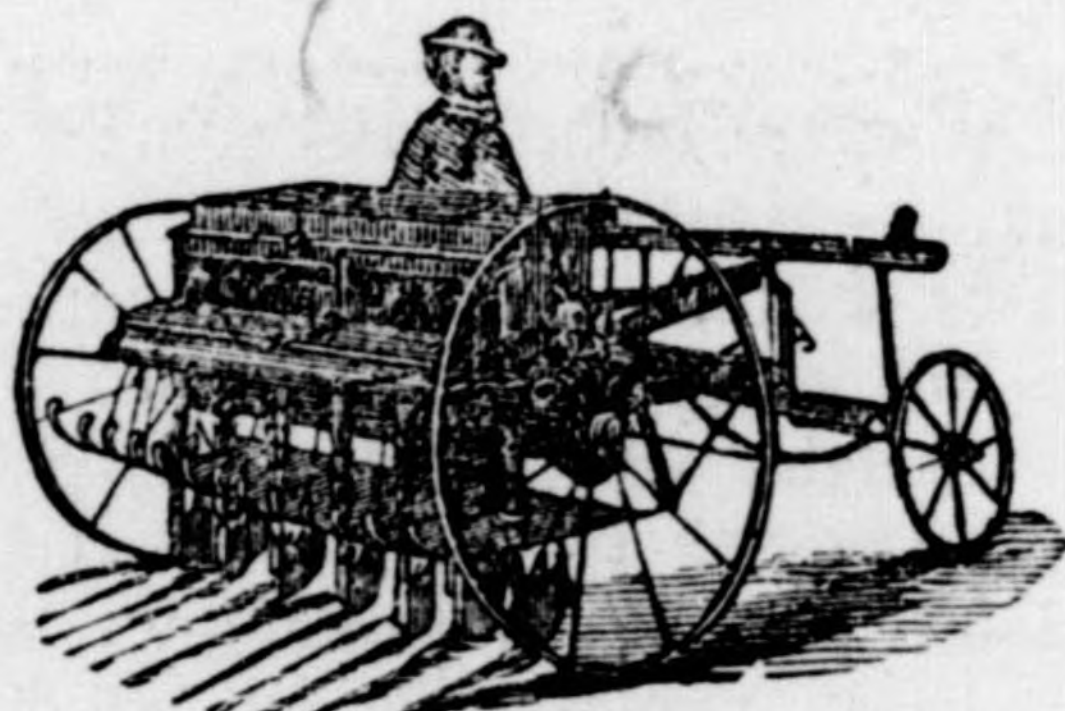
Hirdetmény.

4658. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a rimaszombati takarékpénztár végrehajtónak Kovács Pál s társai végrehajtást szenvedők elleni 109 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Babaluska község határában fekvő a babaluszkai 10. sztkben foglalt Kovács Pál, András és János nevű álló 1/4 urb. telekre 563 frt, a babaluszkai 11. sztkben foglalt 1/4 urb. telekre A. 2. sz. a. Kovács András és János részére 563 frt, a babaluszkai 16. sztkben foglalt 1/2 urb. telekből id. Kissák Jánost és Györgyöt illető 1/2 rész illetőségére az árverést 794 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legjobb tapasztalatok szemmel tartásával, czélszerűen s gondosan gyártott, jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban, bizományi raktárt pedig: 2—5

STOLCZ MÁRTON urnál Rimaszombatban.

Gyártmányaink képes árjegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a rimaszombati takarékpénztár végrehajtónak Polnisch János végrehajtást szenvedők elleni 380 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. tszék területén levő Rimaszombat városában fekvő a rimaszombati 1319. sztkben foglalt Polnisch János nevére írott 704. hrsz. alatti 280 sz. ház és beltelekre az árverést 1200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi november hó 4-ik napján d. e. 10 órakor a rimaszombati kir. tszék mint tkönyvi hatóság telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 120 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi augusztus 13. napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Török, kir. tszéki elnök.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth László végrehajtónak Szántó János végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. tszék területén levő Osgyán község határában fekvő az osgyáni 51. sztkben A. I. 1—17 sor. sz. a. foglalt 1/4 urb. telekből Szántó Jánost illető egy negyed részére az árverést 469 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi november hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Osgyán községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 46 frt 95 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi augusztus hó 13. napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Török, kir. tszéki elnök.

Makk eladás.

Báró Vay Dénesné úrnő derencsényi és ahoz tartozó 1100 hold terjedésű erdejének idei makktermése folyó évi szeptember 3-án délelőtti 10 órakor Rimaszombatban Csider Károly ügyvéd urnál fog a legtöbbet ígérőnek eladatni. — A hol a venni szándékozók megjelenni kéretnek.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Pozsonyi Miaszonyunkról címzett Canonissák conventjének végrehajtónak Kubinyi Gabriella, Adrienne és Loránd végrehajtást szenvedők eleni 2625 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Zabar község határában fekvő a zabari 28. sztkben A. I. 1—5 sor. sz. a. foglalt közös nemesi birtokból Kubinyi Gabriella, Adrienne és Lorándok 9 1/2-rész jutalékára az árverést 1583 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Zabar községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 158 frt 30 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. augusztus hó 13. napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Török, kir. tszéki elnök.